

Outdoor 16 de juny... Gestió del Talent'10

Quadern de bitàcora

El repte...

Dia: dimecres 16/06/10

Hora: 16:05

Lloc: Sala de juntes de l'Ig-nova

22 persones varem acudir a la cita... 22
valentes i valents!
Ens dividirem en quatre grups i...

Aquest va ser el primer missatge que ens
donaren, l'objectiu era clar:

***“Fa milers d’anys,
un baixell carregat de grans riqueses...”***

***Riqueses inimaginables,
es va aturar en un bell escull de coral.***

Allà hi va amagar el seu més gran tresor.

Si ets capaç de trobar-lo,

Tindràs la millor recompensa del món.”

Aceptes el repte?

I així començà una aventura que poc ens
imaginàvem on acabaria.

Vam fer 4 grups i vam donar tot un seguit de
pistes per trobar entre tots un mapa que ens hi
duguèssim fins aquest escull de coral... vet aquí
les pistes:

***“Una persona molt eficaç i molt atenta,
Ho porta al seu interior i no ho sap...”***

***“Entre palmeres una clau trobaràs,
Excavant a molta profunditat”***

***“Un manual d’autodiagnosi en habilitats
directives, té un missatge al seu interior”***

***“Si comptes 10 passos des de la porta del
tecnoespai...”***

***“Sobre la taula més llarga de l’Avongi, una pista
trobaràs... no és tan fàcil com sembla”***

Al principi era una competició però molt
ràpidament es convertí en la més interessant i
competent cooperació. Grans personatges
tenia el nostre grup!!!

Al principi va costar, però després de molt
esforç, comunicació intel·ligent, treball en
equip i molta imaginació... les sis peces del
mapa vam trobar tots junts!!!

El temps ens va fer la guitza, però per molta
intensa pluja, pedra descomunal, vent i
tempestes de mar... no van servir més que
per fer més forta la nostra unió i fins i tot ens
va reforçar.

Allà estiguerem atrinxerats durant dies
sencers i setmanes potser. Com si
estiguéssim a l’arca de noé, on gent molt
diversa i rica veiem el temporal per les
finestres, gaudint d’una companyia immensa.

Una crisi aprofitada per ser més equip i per
augmentar més la consciència i el plaer
d’estar junts, atrapats i motivats! El nostre
objectiu estava a tocar!

El mapa ens dugué a Montbuí...

Dia: dimecres 16/06/10

Hora: 17:30

Lloc: Santa Margarida de Monbuí... el poble
misteriós.

Quan aconseguirem la nostra unió, obtinguerem també el mapa que ens indicava Montbuí com la següent parada.

Allà descobrirem “la pedra angular”, un misteriós túnel quadrat on trobarem missatges amagats, grans-petits baixells i la possibilitat de coneixer-nos pel nostre nom personal.

Quins dies que vam passar a Montbuí!!!

“Al principi o al fi d’un túnel quadrat, Una pista trobaràs. En aquest lloc de tot ha passat, intentant trobar el tresor desitjat!

“Caminant per la Plaça Major, trobaràs el portal més gran. Si trobes la pedra angular, podràs comptar cap a la teva dreta totes les pedres que falten fins arribar al terra. Allà una més hauràs de sumar... quin número de lletra serà?”

“Digue’ns el nom de tots els participants. Tan important és tenir un nom com pronunciar-lo”

I després de tantes aventures, ens començarem a adonar que el nostre camí havia de continuar.

I tot just quan intuírem on era el següent destí del nostre viatge, tots començarem a córrer pels carrers i places d’aquell poble.

El Josep, com una bala, a tots ens va adelantar. Vaig quedar tan impressionat!!!

Tots pitant com llebres veloces vam engegar els cotxes i amb una carrera trepidant, gairebé de Montbuí no ens vam acomiadar... només teníem al cap el nostre destí desitjat.

El cim de la Tossa... seria allà el famós escull de coral???

Propera parada: La Tossa!

Dia: dimecres 16/06/10

Hora: 18:30

Lloc: La Tossa... una illa enmig d’un mar antic

Quan arribarem a la Tossa, tot fent una carrera de vertigen, arribarem assedegats, esgotats però plens d’energia i veierem des de dalt que l’Anoia és una comarca bella i gran.

Missatges de text, paraules de “ho aconseguirem”, rialles, crits, adelantades i corredisses... tot era possible per arribar al cim!!!

Un cop a dalt, havíem de trobar l’escull de coral... i ens digueren que era tan gran i tan gran, que tot i tenint-lo dabant no érem capaços/es de trobar-lo al nostre voltant...

“els arbres no ens deixaven veure el bosc”

I resulta que investigant, investigant, ens vam adonar que la mateixa Tossa va ser un escull de coral... fa milers d’anys.

Per fi... el nostre camí ens havia portat fins el nostre destí!!!

Estava just a sota dels nostres peus i no l’havíem vist. Sol passar, oi???

“D’ara endavant, quan torni a mirar la Tossa la veuré com una illa de coral, que quan el seu estimat mar la va abandonar... va voler reconvertir-se i reinventar-se totalment com una bonica muntanya envoltada de boscos i de prats. Una eruga que es transformà en una bonica papallona... d’una illa enamorada i abraçada pel mar, a una muntanya preciosa estimada i envolcallada per boscos i prats”

El tresor trobat tot passejant per un escull de Coral

Dia: dimecres 16/06/10

Hora: 18:30

Lloc: Un viatge a través de la foscor...

Quan tot semblava que s'havia acabat... la CONFIANÇA ens va fer viatjar a través de la foscor fins un lloc preciós i recollit, que ens va traslladar més enllà de les nostres individualitats fins els temps compartits.

Un viatge a través de l'escull amb els ulls tancats, però amb la resta dels sentits oberts. Una darrera aventura... quan semblava que ja s'havia acabat.

Només els sons, els aromes i la proximitat de les persones ens acompanyaren. Un camí cec però ple d'il·lusió, esperança i bon humor.

Vam sentir una música molt suau i molt tènue, a cau d'orella que ens marcava el camí. Els sons d'unes pedres que sonaven en la llunyania també ens guiaren.

Hi van haver moments de tot, d'incertesa, d'inseguretat, de no tenir més que la confiança en la resta de l'equip.

De sobte una veu ens digué que seïessim a poc a poc. I nosaltres pensarem, on hem de seure al bosc???

I quan menys ens ho esperavem asseguts en uns estranys seients... algú ens digué que obríem els ulls. Per fi ens podíem treure el mocador del rostre....

Aquell viatge a les fosques ens transportà sense saber massa on ens duia a un lloc meravellós... a l'obrir els ulls ens trobarem l'interior de l'ermita de la Tossa.

Allà ens meravellarem de la senzillesa d'aquell preciós indret.

I allà, obrírem el petit cofre del tresor que hi trobarem per fi... i dos texts antiquíssims ens parlaren d'on era el famós tresor:

"El tresor esperat... dintre d'un petit cofre el vam trobar... Un pergami que ens deia el següent:

"I els anys passaren i les aigües es retiraren. I com enlloc més trobarem, la més bonica població.

Un lloc on les persones són maques, rialleres i generoses.

Sens dubte el millor tresor del món.

Diuen que qui arriba des del nord es queda per sempre més, doncs hi troba l'amor.

Qui arriba de l'est, després d'un túnel fosc, hi troba la llum al seu cor.

Qui camina vers l'oest, veu clar el camí, doncs un camp d'estels làctics decideixen cada dia passar per sobre d'aquest indret poblat.

I si algú ve del sud, troba el descans que regala humil un poble generós.

Des del Puig Aguilera fins la Tossa, un llit suau creix entre muntanyes, i allí queden amorosides les boniques persones que l'Anoia acotxa.

Sens dubte vosaltres sou el millor tresor del món!"

I allà, més feliços i relaxats que mai, començarem a explicar contes i històries, disposats a compartir aquell generós tresor a la comarca de l'Anoia:

La bonica companyia de les persones que volguerem compartir aquesta nova aventura.

Què bé que s'hi estava allà...

Moltes gràcies per tot a totes i a tots per haver participat.

Moltes gràcies a la Raquel, a la Mireia, a la Montse i a la Vanessa per cuidar-nos tan bé i voler jugar amb nosaltres una vegada més.

Sou totes i tots un veritables kraks!!!

Una abraçada ben forta i molt bon estiu!!!

Santi